

knop nok en Fjerdepart af Kredens Stemmer, og det turde dog være for tidligt at hilse dette saa jublende som et Tegns paa det store Omflag, der var sket. Og vilde man ranstige den valgte Kandidats Stemmer og spørge om deres politiske Anskuelser, vilde man rimeligvis komme til det Resultat, at ikke saa ganske saa af dem paa ingen mulig Maade vilde vedtjene sig socialdemokratiske Anskuelser. Derfor kan man ikke efter min Mening betegne det som Andet end som et af disse Spil af Stæbnen, som et af disse Tilfælde, der kunne indtræffe, men som ikke beviser Nogetsomhelst. Hvorvidt Socialdemokratiet vil være istand til at trænge ind paa Landet og danne en virkelig stærk Organisation der, som kan have nogen Betydning, skal jeg ganske lade staa hen. For mig staar det saaledes, at Socialdemokratiet ingensomhelst Mission har der, og ingensomhelst Gavn kan komme til at gjøre for de mindre Bødsfillede paa Landet; og det vilde være temmelig unaturligt, hvis den store Landbostand skilte sig ad i stridende Dels. Kunne de ikke løfte Noget i Fællesskab ved at slutte sig sammen, baade Husmænd, Gaardmænd og Landaarbeidere, saa løfte de i alt Fald Intet ved at stille sig fra hinanden. Jeg tror, den Indflydelse, Socialdemokratiet paa Landet vil faae i den nærmeste Fremtid, hvis det trænger frem, snarere vil være til Stede end til Gavn, men jeg tror ikke paa nogen stor Fremtid for Socialdemokratiet paa Landet, hvor megen Fremtid det end kan have andre Steder. Det er paa ingen Maade, fordi man, som det lod til, et æret Medlem af det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Holm), mente, ikke vilde vedtjene sig det, der var sket. So det, der er sket, er man nødt til at vedtjene sig, men jeg tør bestemt hævde overfor det ærede Medlem, at han i aldeles væsentlig Grad overdriver Betydningen af det nævnte Valg.

Endelig vil jeg sige et Par Ord om Finansloven, og der vil jeg da sige, at skjøndt det ikke er nogen synderlig Udflugt til, at man i den Tid, der er levet Rigsdagen, indtil Provisoriet igjen holder sit Indtog her i Landet, kan bringe noget Synderligt ud af det, vil jeg dog lægge det eventuelle Finansudvalg paa Sinde, at man rigtig for Alvor gjennemgik Finansloven saaledes, at man behandlede den efter et saa sparsommeligt og fornuftigt Princip som muligt, og at Finansloven ikke paa nogen Maade maa være rindhaandet med Hensyn til extraordinære Bevillinger til Forsværsvæsenet. Jeg har forøvrigt en god Trø til

Finansudvalget i den Henseende. Skjøndt det jo egentlig lod til i Gaar, at et af Finansudvalgets egne tidligere Medlemmer ikke var saa aldeles tilfreds med Finansudvalgets Stilling til afstillige Bevillinger, har jeg dog i Retning af Sparommelighed paa Militærbudgettet nogen Forhaabning til det kommende Finansudvalg. Jeg haaber ikke, det vil væsentlig adstille sig fra det tidligere, og gjør det det, har jeg Haab om, at det vil stille sig nogenlunde antageligt i den Henseende, men derfor maatte jeg maatte nok have Lov til at udtale som mit Ønske, at Finansudvalget vilde være saa sparsommeligt som muligt paa Bevillinger i den Henseende. Da jeg har omtalt Socialdemokratiet, vil jeg gjøre en Bemærkning til, hvad der er sagt fra den Side. Der er givet Ankydning af, hvilket Samarbejde der kunde blive mellem Socialdemokratiet og Venstre med Hensyn til forskellige Spørgsmaal. Derom vil jeg sige, at Samarbejdet med Socialdemokratiet mener jeg ubetinget maa kunne blive lærlig frugtbringende, idet der nemlig ligger store økonomiske Spørgsmaal for, hvor man meget vel vil kunne samarbejde med Medlemmer af Socialdemokratiet, idet de jo sikkert ikke ville stille sig afvisende til velskaffelige eller forelselige — eller hvad man vil kalde dem — Forbedringer i Arbejdernes Stilling, selv om de mene, at det, der skal gjøres for dem, er langt, langt mere og ligger langt, langt højere end det, som Venstre kan tænke sig at gaa ind paa. Der er det et Felt, hvor jeg haaber, der maa kunne komme et meget frugtbart Samarbejde mellem os. Men naar det synes, som om Socialdemokratiet her i Salen saa stærkt vil pøintere sin Særstilling og siger: Nu faae vi at se, hvad Alvor der er i Eders Tilslutning til forskellige Ting, som de nu have givet deres Tilslutning, vil jeg advare dem mod at stille altfor bestemte, altfor stærke Forordninger op i den Henseende. Det lod næsten, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Holm) vilde lærlig Ønne Venstre-Oppositionen efter, hvorledes de vilde stille sig til de mindre Lovforslag, som han til forskellige Tider havde indbragt her i Folketinget. Jeg overhørte ganske vist ikke, at han ogsaa havde Blikket rettet mod Høire og sagde, at nu fik vi ogsaa at se, hvorledes de vilde stille sig. Med Hensyn til vdr Stilling til disse Lovforslag vil jeg blot gjøre den Bemærkning, at da disse Spørgsmaal for største Delen dog ere mindre Spørgsmaal, som røre ved Yderværkerne af det store Arbejdsforhold, kunde det jo nok være paa sin rette Plads, at man der viste nogenlunde Tolerance mod